

7. Για να καλύψουν την ανεπάρκεια που προσάφθηκε με την εν λόγω διαδικασία επί παραβάσει, οι ιταλικές αρχές ανακοίνωσαν πρώτα ότι θέλουν να επεκτείνουν από τρεις σε δώδεκα μήνες την προθεσμία υποβολής της αιτήσεως παρεμβάσεως προς το Fondo di garanzia, και μετά ότι θέλουν να την καταργήσουν.
8. Επί πλέον, δημοσίευσαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ανακοίνωση προς τους τυχόν ενδιαφερόμενους, κατά την οποία, εν αναμονή της καταργήσεως της εν λόγω προθεσμίας, για να διασφαλιστεί η προστασία των καταναλωτών οι αιτήσεις παρεμβάσεως δύνανται να υποβληθούν οποτεδήποτε στο Fondo di garanzia.
9. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τέτοια μέτρα, μολονότι συνιστούν αξιόπαινη προσπάθεια να αρθούν οι συνέπειες της επίμαχης παραβάσεως, παρά ταύτα δεν είναι επαρκή για να εξαλειφθεί ο κίνδυνος να στερηθούν οι καταναλωτές τουριστικών πακέτων του δικαιώματός τους αποτελεσματικής προστασίας σε περίπτωση πτωχεύσεως του διοργανωτή.
10. Για να διασφαλιστεί πλήρως η βεβαιότητα δικαίου, με αποτέλεσμα να μπορούν οι ιδιώτες να γνωρίζουν το πλήρες περιεχόμενο των δικαιωμάτων τους και να τα επικαλούνται ενώπιον των δικαστηρίων, οι διατάξεις μιας οδηγίας πρέπει να εφαρμόζονται με αναμφισβήτητη αποτελεσματικότητα, συγκεκριμένο και σαφή τρόπο, και όχι μέσω απλών διοικητικών πράξεων, που ως εκ της φύσεώς τους μπορούν να μεταβληθούν κατά το δοκούν από τις εθνικές αρχές.
11. Η συνύπαρξη, στην ιταλική ρύθμιση, από τη μια πλευρά, μιας διατάξεως, που ουδέποτε καταργήθηκε ρητώς και που επιβάλλει αποκλειστική προθεσμία τριών μηνών για την υποβολή αιτήσεως παρεμβάσεως προς το Fondo di garanzia, και, από την άλλη πλευρά, ενός ανακοινωθέντος της διοικήσεως, το οποίο καλεί να μη λαμβάνεται υπόψη η προθεσμία αυτή, δημιουργεί προφανή κατάσταση αβεβαιότητας στους καταναλωτές τουριστικών πακέτων.

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ L 158, σ. 59).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 2 Απριλίου 2009 — Ένωση Εφοπλιστών Ακτοπλοΐας, ANEK, Μινωικές Γραμμές, Ν.Ε. Λέσβου και Blue Star Ferries κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας και Υπουργού Αιγαίου

(Υπόθεση C-122/09)

(2009/C 141/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Ένωση Εφοπλιστών Ακτοπλοΐας, ANEK, Μινωικές Γραμμές, Ν.Ε. Λέσβου και Blue Star Ferries

Εναγόμενοι: Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας και Υπουργός Αιγαίου

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) «Κατά την έννοια των άρθρων 10 δεύτερο εδάφιο και 249 δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ι) Οφείλε ο Έλληνας νομοθέτης, κατά τη διάρκεια της εισαχθείσης με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 1992, με τίτλο «για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές –καμποτάζ» (ΕΕ L 364) και αφορώσης στην Ελλάδα προσωρινής, μέχρι την 1.1.2004, εξαιρέσεως από την εφαρμογή του Κανονισμού τούτου, να απόσχει από τη θέσπιση διατάξεων ικανών να διακυβεύσουν σοβαρά την πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή του Κανονισμού 3577/92 στην Ελλάδα από της 1.1.2004 και εφεξής; ii) Δικαιούνται ιδιώτες να επικαλούνται τον εν λόγω Κανονισμό προς αμφισβήτηση του κύρους διατάξεων, τις οποίες θέσπισε ο Έλληνας νομοθέτης προ της 1.1.2004, στην περίπτωση κατά την οποία οι τελευταίες αυτές εθνικές διατάξεις διακυβεύουν σοβαρά την πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή του Κανονισμού τούτου στην Ελλάδα από 1.1.2004;»
- β) «Εάν στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, διακυβεύεται σοβαρά η από 1.1.2004 πλήρης εφαρμογή του Κανονισμού 3577/92 στην Ελλάδα, λόγω της θεσπίσεως από τον Έλληνα νομοθέτη, προ της 1.1.2004, διατάξεων, οι οποίες έχουν εξαντλητικό και πάγιο χαρακτήρα, δεν προβλέπουν λήξη της ισχύος τους από 1.1.2004 και αντίκεινται σε διατάξεις του Κανονισμού 3577/92;»
- γ) «Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 4 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 επιτρέπουν τη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων, κατά τις οποίες οι πλοιοκτήτες δεν μπορούν να παράσχουν υπηρεσίες θαλασσιών ενδομεταφορών, παρά μόνον σε συγκεκριμένες δρομολογιακές γραμμές, προσδιοριζόμενες κατ'έτος από αρμόδια προς τούτο εθνική αρχή και κατόπιν προηγούμενης διοικητικής αδείας, χορηγούμενης στο πλαίσιο συστήματος αδειοδότησεως, το οποίο έχει τα εξής χαρακτηριστικά: i) Αφορά όλες, ανεξαιρέτως, τις δρομολογιακές γραμμές που εξυπηρετούν νησιά, ii) Οι αρμόδιες εθνικές αρχές έχουν τη δυνατότητα να αποδέχονται υποβληθείσα αίτηση χορηγήσεως αδείας δρομολογήσεως, επιφέροντας κατά διακριτική ευχέρεια και χωρίς εκ των προτέρων προσδιορισμό με κανόνα δικαίου των εφαρμοζομένων κριτηρίων, μονομερή τροποποίηση των στοιχείων της αιτήσεως που αφορούν στην συχνότητα και στο χρόνο διακοπής των δρομολογίων, καθώς και στο ναύλο;»
- δ) «Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, εισάγει, κατά την έννοια του άρθρου 49 της Συνθήκης για την Ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αναπείρετο περιορισμό της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, εθνική ρύθμιση, η οποία προβλέπει ότι ο πλοιοκτήτης στον οποίον χορηγήθηκε από τη Διοίκηση άδεια δρομολογήσεως πλοίου σε ορισμένη γραμμή (κατόπιν αποδοχής σχετικής αιτήσεως του ως έχει ή κατόπιν αποδοχής της αιτήσεως αυτής με τροποποιήσεις ορισμένων στοιχείων της, τις οποίες ο πλοιοκτήτης αποδέχεται) είναι, κατ'αρχήν, υποχρεωμένος να εξυπηρετεί αδιαλείπτως τη συγκεκριμένη δρομολογιακή γραμμή καθ'όλη τη διάρκεια της ετήσιας δρομολογιακής περιόδου και ότι, προς διασφάλιση της τηρήσεως της υποχρεώσεώς του αυτής, οφείλει να καταθέσει, προ της ενάρξεως των δρομολογίων, εγγυητική επιστολή, καταπίπτουσα, ολικώς ή μερικώς, σε περίπτωση μη τηρήσεως ή μη επακριβούς τηρήσεως της εν λόγω υποχρεώσεως;»